

vallastada ja abbi tehha ni paljo kui tem-
 mal joudo on : ja igga hea innimenne teeb
 sedda heal meel. Ugga kui innimenne
 meel holetusse läbbi willetsusse alla lan-
 geb, siis lähhäs ta hea innimesse südda
 kowaks temma wasto. — Ja kuida sa
 woi sedda hirmsa patts tehha ja ütelda,
 et Jummal sind on nuhelnud ! Kes käs-
 kis sulle ja so naesele kõrtsi minna ja rüpa-
 da, pealegi sel ajal, kui maud ausad tallo-
 mehhed ommad lojused tassuwad. Sin-
 na ütled : „minna juhtusin kõrtsi : min-
 „no naene juhtus ka seina !“ — Mis
 kõnned need on ! mis saina se on ! Kuida
 woi üks innimenne juhtuda, kel õige
 meel peas on ! Kui üks wemmal kattukselt
 mahhalangeb ; siis juhtub wahhest, et ta
 otseti mahhokukkub, ja jääb ma sisse seis-
 ma : sest wemmal ei olle meelt peas, et ta
 woiks langeda kuida ta tahhab. Ugga
 innimessele andis Jummal seks moistust,
 et

et ta keige asjade sees mis ta lähhäs ette-
 wotima, moistlikult peab järrele mõtlema,
 et ta kahjo eest ennast hoiaks, ja karmo
 ennesele sataks. Innimessele ei woi üh-
 tegi juhtuda, mis ta isse teeb ehk mah-
 hajattab. Sepärrast sinna ei tohhi siin
 mõttelda, et se nenda sulle juhtus ; waid
 sa pead mõtlema : „Kes teggi ? isse
 „teggi ! nenda tõ, nenda tõ päik !“ Se-
 pärrast on õigus, et sa ka omma willetsust
 isse kañnad. — Süski tahhan ma püda,
 hea sanna läbbi kulla-rahwa käest wähh-
 gi abbi sata : sepärrast tulle mo kasa ! Mis
 sa siin seisad ja murretsed : selle läbbi sinne
 sõrad ei sa mahharehtud.

Kullas wõttis rahwas Jospit rõmoga
 wasto : sest suurem hulk hakkas io tundma,
 et nemmad temma kõnnedest woiwad karmo
 sada : wähhemalt nägaid nemmad, e-
 nende aeg maggusal w sil kulus, ja ei nem-
 mad esmaspäwa hominifil warratselt om